

Matin Eurostarin
matkanopeus
on 170 kilometriä
tunnissa.
— Silloin tällöön
käväästään
Marjan kans Lem-
menjoella Ivalos.

Siivillä kevyesti

TEKSTI PEKKA PIRI KUVAT MIKKO LEHTIMÄKI

Matti Nummijärvi pongahti taivaalle kymmenen vuotta sitten. Yrittäjän kiireet hellittivät ja oli aika ottaa siivet alle. Lakeuden ylle on sen jälkeen noustu useasti silkan nautinnon perään. Omalla koneella!

MATTI NUMMIJÄRVI

● Syntynyt
29.7.1943
Kauhajoella.
● Turvealan yrittäjä, eläkkeellä.
● Puoliso Marja ja kaksi lasta aiemmasta liitosta, seitsemän lastenlasta.

Matti Nummijärvi, 68, on vanterra, rauhallinen mies. Sanat tippuilevat painokkaan harkitusti, niissä on pohjalaista ytyä.

– Mennähän kunnon mukaha, kyllä ikänsä täytyy ymmärtää.

Talviaurinko pilkistää männiköstä. Kauhajokelaisen omakotitalon pihapiirissä Etelä-Pohjanmaalla on isoja rakennuksia, myös lentokonehalli ja polttoainepiste. Avarassa olohuoneessa ei ole ikkunaverhoja.

– Emmä tarvitte. Naapuri on kolmen kilsan pääs, oikeen sopivasti.

Työpöytänurkassa on turveyrityksen mappeja ja papereita, tietokonekin. Siellä on myös mustia johtoja ja radiolaitteita: Matin tärkeä radioasema. Ilmailuradio räsähtelee viestejään, lentäjät keskustelevat ilmassa keskenään ja maahan.

Matin radioasema on auki aina, ja aina on myös voimassa kahvikutsu lentäjäveljille oman kiitoradan ääreen. Kerran hänelle soitti koneesta tuttu Jaska, velmu veijari, ja kyseli kuulumisia. Matti kutsui kahville.

– Se siihen jotta emmä tällä ker-
taa taira... Mä siihen kysyyn jotta

onko sulla kyytilään mukana. Niin siihen se Jaska peijakas vastas jotta kyllä on. Kolomesataa. Sullei taira ihan kupit riittää. Mä oon Matti tällä kertaa tois ny. Airpuussin puikoos kymmenes kilometris just sun päällä. Tullahan suarahan Nyyjoorkista kotia koko sakki!

Lopultakin on aikaa

Matti on ollut aina kiinnostunut lentokoneista ja ilmailusta. 40 vuotta sitten hän pääsi sukulaisen kyytiin pieneen koneeseen ja siitä se lähti.

Kova työtahti turvealan yrittäjänä jätti aikanaan vapaat vähiin. Matti on sielultaan yrittäjä, tyypillinen pohjalainen – ”ittellinen”. Firma menestyi ja Matti oli tyytyväinen.

– Nyt Marko-poika vetää virmaa. Mullon paljo aikaa omihin juttuihin, ja tua Marja tukee mahtavasti.

Matti on kaveripiirissään ainoa,

joka saa pitää radiota ihan aina auki.

– Marja vaan naureskeloo, jotta ”pirä ihimees kun kerran niin tykkäät – mukavee soot iloosena”.

Oma kiitoratakin

Kymmenen vuotta sitten Matin unelma toteutui. Hän suoritti ultra-kevyen lentokoneen lupakirjan. Vähän epäilytti, että onko sitä jo liian vanha opintoihin, mutta Ville Levälän tuella asiat selvisivät.

– Ville on ultralennon vahva miäs koko Suomes ja vetää kevytilimaa-lyyhristys Kilaa Helsingis. Kyllä minä Villeä syräimestä kiitän hianosta avusta ja ymmärryksestä.

Lentolupakirjan, uuden elämäkumppanin ja talohankkeen myötä Matti hankki oman koneenkin, ultrakevyen Eurostar-merkkisen alatasokoneen. Sen matkanopeus on 170 kilometriä tunnissa. >>

”Monesti on lapsekkin saanu riamuuta, kun oomma lintujen kanssa menny rinta rinnan vieretyste.”

Tuure ei ihan vielä pääse taivaalle paapan kanssa. Mutta koneessa on mukava istuskella ja leikkiä, että lentää jo...

Matti kiistää, että lentäminen olisi luksusleikkiä.

– Hyvän käytetyn nykyaikaasen ultran saa tavallisen auton hinnalla, parillakymmenellä tuhannella. Ja hienon homman myätä jää taas monta turhempaa kuluu pois.

Tuttu lentäjä oivalsi pihaan johtavan vanhan tienpätkän arvon – Matillahan oli oma kiitoratakin kodin vieressä. Pohjanmaalla kun ollaan.

Maapallon ympäri

Kymmenessä vuodessa Matille on karttunut noin 600 lentotuntia. Se vastaa matkana kahta ja puolta kierrosta maapallon ympäri.

Lakeuden yllä on hauska kierrellä ja katsella tuttuja paikkoja ylhäältä.

– Silloin tällöin käväästään Marjan kans Ivalos Lemmenjoella ja Jämillä tuloo pyörähtelyä iltakaffilla tai pitsalla. Välhin tuloo tärkeämpiäkin, niinku joku tuttu kiiremenot ja tarvittaes autamma etsinöös. Noon vakavia paikkoja.

Lisäksi on pikkukuljetuksia, esimerkiksi työkonien varaosien

”Se oli armeijan vanha Fouga Magister. Sillä verethin synttärilento Satakunnan taivahalla!”

vientiä työmaille. Matti ja Marko kehittelevät heittosysteemiä, jolla saisi paketit suoraan koneiden viereen. Laskupaikkaakaan ei tarvittaisi.

Lintujen kaverina

Matilla on seitsemän lastenlasta. Kunkin juhlapäivä on, kun pääsee Matin kanssa taivaalle. Siellä sukupolvet katselevat kotiseutuaan paappa ohjaimissa ja lämpimästi lasten kysymyksiä selvittämässä.

– Lapset kyselöö niin huikeita, niiden ajatuksillakin on siivet. Monesti on lapsekkin saanu riamuuta, kun oomma lintujen kanssa menny pitkäänkin ihan rinta rinnan vieretyste.

Pienin **Tuure** täyttää pian kolme. Hän ei ihan vielä kokonsa puolesta voi turvallisesti tulla paapan kyytiin.

– Mutta maassa kapiinis harjoitteloo jo lujasti ja kääntelöö sauvaa. Ja tuvan laattialla teköö komiasti kaarroksia käreit leviällänsä siipinä ja pörisöö tohkeessaan.

Ilta hämärtyy, talven valo tulvii olohuoneeseen. Marja kaataa lisää kahvia, leppoisa juttelu soljuu.

– Moomma ny olhet yhyres 17 vuotta. Soon ollu mukavaa aikaa. Matti kiittelee.

Marja pitää pyöräilystä.

– Marjan 60-vuotisjutut viätethin erikoosesti, kun Marja poloki Utsjoelle asti ja minä olin hualto-osastona autolla peräs. Oli mukava retki!

Isälle merkkipäiväkyttä

Yritystä luotsaava Marko pääsi hiltajattain yllättämään Matin. Sanoi että ”hyppäas isä kyytiin” ja ajoi saman tien Poriin asti.

– Emmä arvannu vielä kukaan mitään. Mutta kyllä sitte sykähytti, kun olthin yksityisen suihkukonehen viäres lentokentällä. Se oli armeijan vanha Fouga Magister.

– Ja sillä verethin synttärilento Satakunnan taivahalla lujaa kyytiä! Ikänä en unohra, soli... soli...soli... aivan ihanaa! Ittekin sain ohjata sitä kuskin valavonnas pitkät pätkät... Ei sellaanen unohru.

Suvaitsevainen pitää olla

Matin mielestä elämää kannattaa elää kuin sen oikeaksi kokee. On tärkeää ymmärtää, että olemme kaikki erilaisia, ja koettaa hyväksyä toinen toisensa luoteenlaatu.

Hän kiitollinen, että Marja ymmärtää, miten rakas juttu lentäminen hänelle on. Matti tietää, että harrastuksen aika on rajallinen; iän huomaa ja se on myös otettava huomioon.

– Enkä mä mikään teräsvaari koita olla. Itte lopetan lentelyt heti, kun ei kunnolla suju, soon ihan päivänselevä.

– Mutta rarioasemani pirän kyllä auki vielä sittenki! Kun tua Marjakin on niin nästisti sen luvannu... ■

ULTRAKEVYTLENTO LYHYESTI

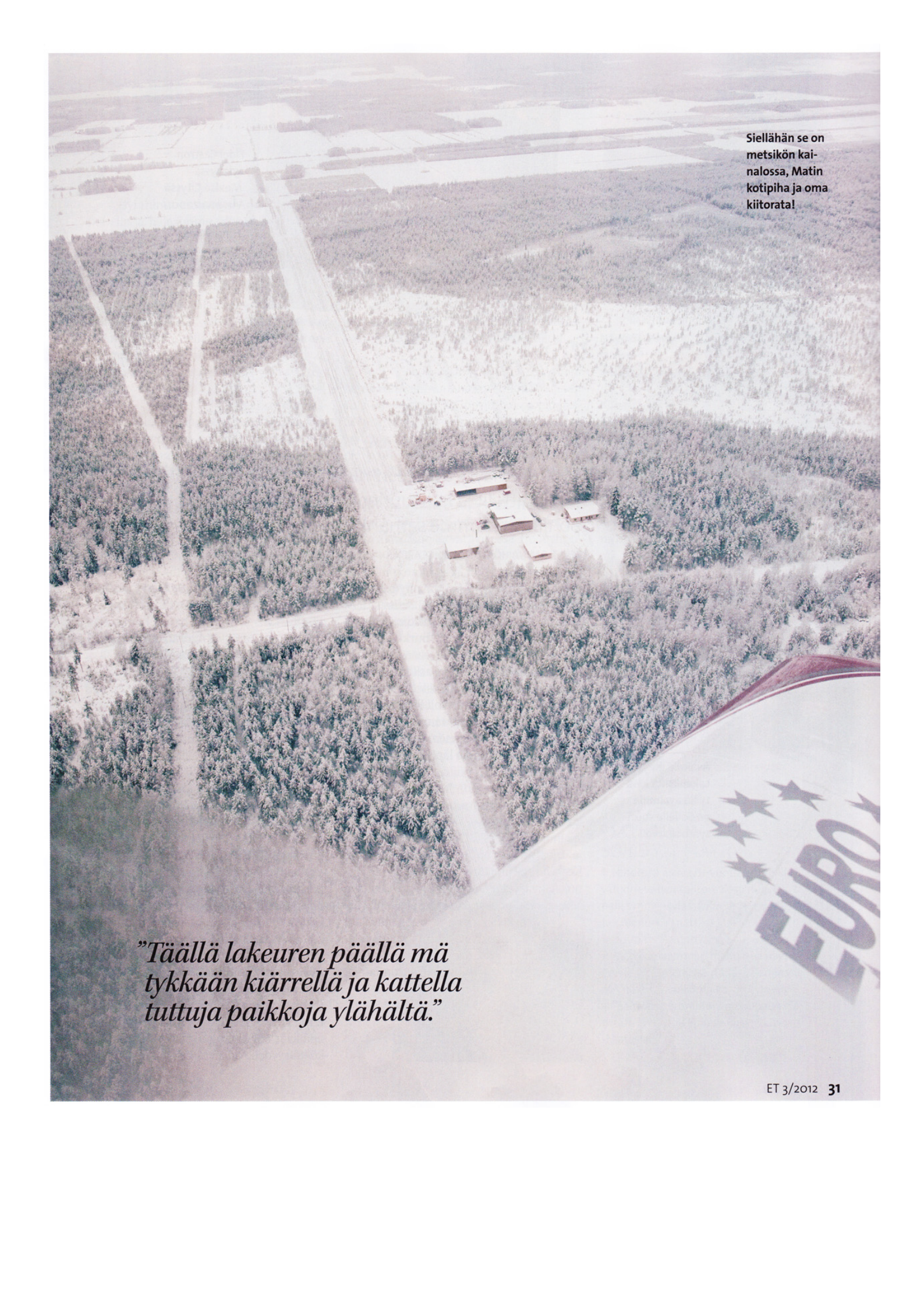
- Koneen ja miehistön kokonaispaino saa olla korkeintaan 450 kiloa.
- Lentäjän terveydelle on asetettu samat vaatimukset kuin henkilöauton ajokortin haltijalle.
- Lentäjän lupakirjan alaikäraja on 17 vuotta.

Kurssi on noin 50 tuntia, koululentoa tulee 25 tuntia. Lupakirjan hinta esimerkiksi Helsingin KILA:ssa on 4000 euroa. (KILA = Kevytilmailu – Light Aviation ry)

● Kone tarvitsee vain lyhyen kiitoradan, esi-

merkiksi muutaman sadan metrin pellon. Lentäminen on antoisaa myös talvella järvien jäiltä suksin tai ponttoonein.

Lisätietoja: Suomen Ilmailuliitto (09) 350 9340 ja www.kevytilmailu.net

Siellähän se on
metsikön kai-
nalossa, Matin
kotipiha ja oma
kiitorata!

*”Täällä lakeuren päällä mä
tykkään kiärrellä ja kattella
tuttuja paikkoja ylhäältä.”*